suuremaks, ebamäärase kujuga kupliks, mille veerud langevad järsemalt idasse, all lohus olevate väikeste järvede poole, kerkides üle nende pinna 30 m kõrgusele. Lootvina karjamõisa ja samanimelise küla vahel katkestab edela-kirde sihis jooksev madal lohk kõrgendikkude ühtlast ulatust, kuid pisut lõuna pool tuleb see uuesti nähtavale 2 km pikkuse ja 1.5 m laiuse lamedanõlvalise kingu näol. See kink on ühtlasi kirjeldatava kõrgendikkudevöö viimseks silmapaistvamaks lüliks; tast lõuna pool kerkivad ainult vähemad laialipillatud kühmad, mis ei moodusta suuremat ega kindlasihilist maastikuliselt esinevat kogu.

Kõrgendikkudevööst lääne poole laotub hoopis tasasem ala, ainult selle kõige läänepoolsemal serval, Vastse-Kuuste mõisa ja

E. Witoff'i foto.

148. joon. Ahja-Luutsna ürgorg Akste küla all.
Oru veeru all Akste küla popside suitsuonnid.

Voore küla kohal kerkib jälle suurem kinkude rühm, mis seisab ühenduses läbi Põlva ja Kambja kihelkonna ulatuva kingustikuga.

Kihelkonna keskmist ja lõunapoolset osa, mis positiivsete pinnavormide poolest vahelduv, iseloomustavad suured orud, mis ühise suure süsteemina läbivad kogu kihelkonna põhja-lõuna suunas. Keskuseks on suur Põlva-Ahja-Luutsna ürgorg, mis algab juba Põlva kihelkonna piirides, lõuna pool Põlva kirikut. Siin tarvitab teda Põlva jõgi kuni Ahja jõkke suubumiseni, kust algab ühtlasi ka Võnnu kihelkonna piirkond. Sellel kohal teeb Ahja jõgi järsu käänaku põhja poole ja kasutab edaspidiseks jooksuks nimetatud ürgorgu kuni Kärsa külani. Org on siin 0.3—1 km laia uhtlammiga; parempoolne veer